

dem til Gødning. Vi fik jo at vide, hvorledes man skærer dem i 2 Stykker og lægger dem med en vis Afstand osv. osv. Jeg kender ikke noget til dette. Men skulde vi nu ikke lade Fiskerne om det? Og der staar det ærede Medlem for Varde jo temmelig ene. Han har kun nogle faa Fiskere ved Nymindegab, hvorimod alle Fiskere ved Klitten og Fjorden rundt ere med til et Udløb ved Skodbjergene. Jeg tror, at Fiskernes Udtalelser ere nok saa sikre og paalidelige som de, det ærede Medlem kommer i Tanker om at fremføre i den Retning. Saa vidt jeg ved, er der 182 Fiskere paa Klitterne, og af disse er der endogsaa 122 Nord for Hvide Sande, der jo ligger et Par Mils Vej Nord for den Plads, hvor Udløbet nu skulde være.

Om Ringkøbings Stilling ere de to ærede Medlemmer for Varde og Thisted ogsaa noget uenige. Det ærede Medlem for Varde talte om Ringkøbing og Storkøbing — jeg ved ikke, hvad det var for noget, han der blandede sammen. Jeg vil blot bemærke, at Ringkøbings Befolkning har handlet fuldt saa loyalt som det ærede Medlems Borgere nede i Nørre-Nebel. Ringkøbings Borgere have saa vidt mig bekendt aldrig lavet et Andragende med Skomagere og Skrædere og handlende som Underskrivere, men det have de gjort dernede for at fylde op i Adressen — det gælder ganske vist ikke den sidste, men en tidligere. I Ringkøbing derimod har den Slags Folk holdt sig tilbage, fordi de have ment, at i Landbrugs- og Fiskerispørgsmaal var det ikke saa meget bevendt med deres Navne. Men de ville gerne, at der gøres noget, og holde naturligvis paa det, som det ærede Medlem for Thisted ønskede, en Trafikhavn. Men det vil koste mange Penge.

Saa talte det ærede Medlem for Varde om Sandpumperen „Nymindegab“. Jeg ved nu ikke, om Navnet absolut skal have nogen Betydning for, hvor Skibet skal ligge; det kan jeg ikke tænke mig. At den blev trukket fra Nymindegab op til Ringkøbing, er ganske naturligt. Da den blev færdig ved Nymindegab, gik den op gennem Fjorden, ryddede op, saa godt den kunde, og gik saa til Ringkøbing, hvor den var med til at lave en Baadehavn og til at mudre op i Von Aa, der forbinder Ringkøbing og Stadil Fjorde, ligesom den har lavet nogle Indsejlinger ved de forskellige Byer langs Kysten, hvilket er meget heldigt, idet Fiskerne nu med Motorbaade kunne besejle Fjorden en lille Smule; det kunde de ikke gøre før, for der var saa godt

som intet Sted, hvor de kunde komme op, der var næsten altid et bredt Sande, som de stødte mod, saa de maatte ligge og skvalpe en Tid i Vandet. Jeg tror, det er meget heldigt, hvad „Nymindegab“ her har udrettet. Desuden er Ringkøbing det billigste Sted at indtage Kul paa, og hvorfor saa ikke søge op og tage dem der?

Det ærede Medlem talte dernæst om Nymindegab og Nebel som Byer, der ere i Opkomst; han talte om Skoler og saadant noget. Men saa vidt jeg ved, er der slet ingen Skole i Nymindegab. Der ligger derimod en Skole i Byen næst ved, er det ikke saaledes? Lad det nu være, at der er Børn i Nymindegab, der er vist ikke Tvivl om, at der er nogle; men hvor mange der søger Skolen, kommer jo slet ikke denne Sag ved. Det ærede Medlem sagde ogsaa om Nymindegab, at der bader mange Folk med fine Navne der, f. Eks. Drachmann og en Del andre. Ja, Drachmann er en stor Digter, men jeg vil egentlig ikke gerne være med til at sige, at det er et fint Navn. Men det er nu ogsaa ligegyldigt; det ærede Medlem kalder det et fint Navn — jeg ved ikke, hvad der egentlig skal til for at være et fint Navn. Et Navn er et Navn. Men alt dette har ikke nogen Betydning.

Formanden: Disse personlige Bemærkninger komme strengt taget ikke Sagen ved.

Ovesen: Naa, det kan nok være. Jeg mener heller ikke, at Sagen kommer Badegæsterne ved. Den Tale om Badegæster og fine Navne kende vi fra den Tid, vi arbejdede paa Skagens Havn, for da hørte vi ogsaa en Masse af den Slags Udtalelser om Turister og andre Folk, der badede deroppe, men naar Talen er om at fremme Landbrugs- og Fiskerispørgsmaal, synes jeg dog ikke, det er særlig berettiget at anføre slikt. (Afbrudelse: Jo). Naa, saa det er det, det tror jeg ikke!

Jeg tror nu i det væsentlige at have imødegaaet, hvad der kan og bør imødegaaes i det ærede Medlems Tale. Om det bliver det ærede Medlem, der faar Ret, eller mig eller andre Medlemmer, faa vi nu at se. Men jeg vil gentage, at der ikke er nogen, der kan fremlægge noget bestemt Bevis for det ene eller det andet i dette Spørgsmaal. Det, det her drejer sig om, er, at der gøres noget for det gamle Spørgsmaal, der stadig vender tilbage til Rigsdagen. Det er ganske naturligt, at der, naar Forholdene ere saa daarlige, som de